

ved privat Initiativ, kun tænkte paa at understøtte Enker og faderløse Børn, kom den Tanke hurtigt op her i Tinget, at et saadant Lovforslag ogsaa maatte omfatte Enkemænd og moderløse Børn, eller rettere Børn, hvad enten de vare fader- eller moderløse, for det er jo Børnene, som Lovforslaget tilsigter at hjælpe. Der har i den sidste Tid været ytret Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at lade Enkemænd og moderløse Børn faa Understøttelse i samme Udstrækning som Enker og faderløse Børn, men jeg tror, det er rigtigt, at Lovforslaget omfatter baade fader- og moderløse Børn, og jeg tror ikke, man behøver at nære Ængstelse for, at dette, at Lovgivningen omfatter begge disse Arter af Børn, skal medføre meget forøgede Udgifter. Det er atter her Skønnet, der maa være det afgørende, og skulde Forholdet være dette, at Trangen er større der, hvor Faderen er gaaet bort, saa er det jo rimeligt, at Understøttelsen bliver større, og skulde Trangen være mindre der, hvor Moderen er gaaet bort, vil omvendt Skønnet kunne fastsætte en dertil svarende mindre Understøttelse. — Det forekommer mig, at det er rigtigt, at det er Kommunalbestyrelserne, som skulle afgøre, hvor stor Understøttelsen skal være, og hvorledes den skal ydes. Der er allerede fra forskellig Side sagt fuldkommen tilstrækkeligt derom i Dag, og jeg skal kun tiltræde de derom faldne Udtalelser.

Det er omtalt, at man i Udvalget har taget noget Hensyn til de Ytringer, der fra forskellig Side ere fremkomne om, at man skulde gøre Spørgsmaalet om at anvende Forsikringsvejen til Genstand for Overvejelse. Den ærede Ordfører (Brøsen) hentydede til, at ogsaa jeg havde gjort mig til Talsmand for denne Tanke. Det er ganske rigtigt, og jeg takker Udvalget, fordi det har taget Tanken frem til Overvejelse, om jeg end maa formode, at denne Tanke har faaet en noget flygtig Behandling. Jeg tror ikke, man er kommen stærkt ind paa Enkelthederne i dette Spørgsmaal af den gode Grund, at det er overmaade vanskeligt at løse dette Spørgsmaal. Jeg tænker, man har nøjedes med en almindelig Behandling deraf, saaledes som det ogsaa syntes at fremgaa af de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) fremsatte, og at man blot i store Træk har diskuteret, om man i dette Tilfælde skulde anvende Understøttelses- eller Forsikringsprincippet. Jeg vil nu finde mig tilfreds med, at man for denne Gang ikke er kommen videre ind

paa Spørgsmaalet, men jeg kan ikke føle mig overbevist, og jeg vil heller ikke haabe, at den højtærede Konseilspræsident, der fungerer som Indenrigsminister, er bleven overbevist ved de Udtalelser, der dels foreligge i Betænkningen og dels ere faldne her i Salen om, at det skulde være ugørligt at følge Forsikringsvejen. Det ved jeg nemlig, det ingenlunde er, og det er en af Grundene, hvorfor jeg før som tredie Punkt fremhævede som en væsentlig Forbedring af Lovforslaget dette, at det har en midlertidig Karakter, at Udvalget har indsat en Bestemmelse om, at Loven skal revideres indenfor en forholdsvis kort Tidsfrist. Thi det er mit Ønske, at der meget alvorligt og grundigt maa blive taget fat paa Spørgsmaalet: Forsikring paa den ene eller den anden Maade, som frivillig eller som tvungen Forsikring. Jeg skal indrømme, at jeg er Tilhænger af det sidste, saaledes at Forsikringen kommer til at omfatte alle Børn, Børn af velhavende Forældre og Børn af fattige Forældre, Børn fødte udenfor Ægteskab og Børn fødte i Ægteskab, hvorimod naturligvis den Hjælp, som eventuelt til sin Tid skulde ydes, kun skulde komme de Børn til gode, som overhovedet falde ind under Loven om Understøttelse. Jeg vil, idet jeg antager, at den Tid, der er til Raadighed, inden Loven skal revideres, vil være fuldkommen tilstrækkelig dertil, bede om, at dette Spørgsmaal maa blive nøje undersøgt, og jeg vil for ikke at blive misforstaaet benytte Lejligheden til at gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at jeg meget vel forstaar, at selv om Udvalget havde ydet Tilslutning til min Tanke og stillet Forslag om, at man foruden Understøttelsesprincippet tillige skulde anvende Forsikringsprincippet, maatte man alligevel til at begynde med udelukkende have anvendt Understøttelsesprincippet. Derfor har jeg ogsaa tidligere sagt, at jeg var en Tilhænger af Lovforslaget, saaledes som det forelaa, selv om det skød Spørgsmaalet om Forsikring ud i Fremtiden. Men det er givet, at der er mange baade indenfor dette Ting og udenfor, som ønske dette Spørgsmaal nøje og grundigt undersøgt, forinden de ville tage endelig og afgørende Stilling til Spørgsmaalet om Understøttelse til Børn.

Der er, navnlig af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgekreds (H. L. Møller), fremsat nogle Betæneligheder med Hensyn til de forøgede Udgifter, som dette Lovforslag vil medføre. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg ganske deler disse Betæneligheder og derfor ogsaa